ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร กับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

The Relationship between Academic Leadership of Administrators and Digital Organization of Schools under the Bangkok Metropolitan Administration

อรอุสา อาระพงษ์[1] รองศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์ วิจิตรพัชราภรณ์[2]
Onusa Arapong[1] Assoc. Prof. Dr. Wisut Wichitputchraporn[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยความสัมพันธ์มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร 2) ศึกษาการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของโคเฮน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นของการสุ่ม ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากตามสัดส่วนของประชากร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 45 ข้อ ประกอบด้วยแบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และแบบสอบถามการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.962 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับปานกลาง (r_{xy} = 0.657) ตามความคิดเห็นของครู

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ องค์กรดิจิทัล

[1]หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
[1]Master of Education Program in Educational Administration Ramkhamhaeng University
[2]อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
[2]Lecturer Master of Education Program in Educational Administration Ramkhamhaeng University
*ผู้ติดต่อ, อีเมล: อรอุสา อาระพงษ์, onusa.yink@gmail.com
รับเมื่อ 16 มกราคม 2568 แก้ไข 5 มีนาคม 2568 ตอบรับ 19 มีนาคม 2568

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) examine the academic leadership of administrators; 2) digital organization of schools; and 3) determine the relationship between academic leadership of administrators and digital organization of schools under the Bangkok metropolitan administration. The population comprised 370 teachers teaching in the academic year 2024 under the Bangkok metropolitan administration. The sample size was determined according to Cohen's ready – made table at a statistical significance level of 0.05. The researcher used a proportional stratified sampling method, using school sizes as strata: small, medium, and large, and simple random sampling by drawing lots without putting back the sample to obtain the number of samples specified. The research instrument was a 45 – item set of 5 – point rating scale questionnaire. Consisted of the questionnaire on academic leadership of administrators and the questionnaire on the digital transformation of schools under the Bangkok Metropolitan Administration, with a reliability value of 0.962. The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product – moment correlation coefficient.

The results of the research were as follows:

1. The academic leadership of administrators were overall at a high level.

2. The digital organization of schools under the Bangkok metropolitan administration were overall at a high level.

3. The relationship between academic leadership of administrators and digital organization of schools under the Bangkok metropolitan administration was moderately related with a correlation coefficient of .657, which was positively collected at the high level with the significance level of .01.

Keywords: Academic leadership; Digital organization

ภูมิหลัง

สภาวการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรและพลโลกหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความผันผวนทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การปฏิวัติดิจิทัลสู่การเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม 4.0 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลกเข้าสู่สังคมสูงวัย ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างรวดเร็ว ความต้องการกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579, 2560, หน้า ง) การเตรียมความพร้อมผู้เรียนในด้านการศึกษาสู่วิถีการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคตจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะระบบการศึกษาคือสิ่งที่เชื่อมโยงความสามารถของคนกับการพัฒนาประเทศ ประเทศที่มีระบบการศึกษาที่ดีย่อมมีแนวโน้มที่จะพัฒนาประเทศได้ดีเช่นกัน (จารุวรรณ แถวพันธ์, 2565, หน้า 113) ดังนั้นระบบการศึกษาและคุณภาพของประชากรจึงมีความสัมพันธ์กันและเป็นกุญแจสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่การพัฒนา

การจัดการศึกษาในประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อใช้เป็นกรอบ ทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาประเทศตามหลักธรรมาภิบาล (ยุทธศาสตร์ชาติ 2561 – 2580, 2561, คำนำ) ซึ่งการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) เป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570), 2566, หน้า 23) ที่เชื่อมโยงระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) ภายใต้วิสัยทัศน์ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21” (แผนการศึกษาแห่งชาติ, พ.ศ. 2560 – 2579, 2560, หน้า ฉ) ซึ่งชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญและมีความพยายามที่จะปฏิรูปการศึกษา และพัฒนาเพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด

จากผลการประเมินนักเรียนในโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Program for International Student Assessment) หรือ PISA ในปี 2566 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไทยทั้งสามด้านลดลง เมื่อเทียบกับ PISA ปี 2018 (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2566, หน้า 2) ซึ่งสะท้อนคุณภาพการศึกษาของประเทศที่ลดลง จากสภาวการณ์ดังกล่าวสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ตระหนักถึงความสำคัญจึงจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564 – 2569) ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนโรงเรียนในสังกัดให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ต้องอาศัยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีวิสัยทัศน์ สามารถสร้างฉากทัศน์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต มีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายงานวิชาการ และทักษะในการบริหารงานเพื่อทำให้เกิดการพัฒนาและการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนจนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ภายหลังการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด –19 กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital disruption) ได้หลอมรวมเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับชีวิตประจำวันมากขึ้น การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในกระบวนการบริหารงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามพันธกิจทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลให้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น รวมถึงในด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจึงมีแนวโน้มปรับเปลี่ยนรูปแบบสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลมากขึ้น (ศศิธร บุตรเมือง, 2567, หน้า 176) ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้เริ่มดำเนินการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล (digital transformation) โดยบูรณาการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงาน ส่งเสริมสมมรถนะผู้ปฏิบัติงานให้มีความพร้อมสำหรับการเปิดรับการปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลตามความเหมาะสมของบริบทองค์กรแต่ละแห่ง เพื่อให้การปรับเปลี่ยนยกระดับความสำเร็จขององค์กรให้สูงขึ้น (จันทร์จิรา เหลาราช, 2564, หน้า 91, ณัฐกาญจน์ นุชประเสริฐ, 2567, หน้า 252)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยสอบถามความคิดเห็นจากครูเพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการยกระดับ ปรับปรุง และพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่จะนำพาโรงเรียนไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างมีคุณภาพภายใต้บริบทของการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครและสังคมโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

คำถามการวิจัย

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครู สังกัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับใด
2. การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู สังกัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับใด
3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู สังกัดกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

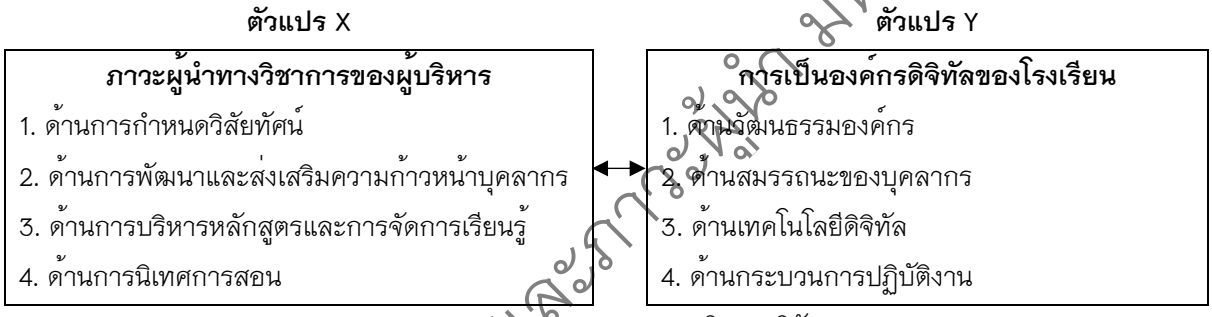
วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครู สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยใช้แนวคิดภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2566); กิตติภพ ภวณัฐกุลธร (2566); ศิริพรรณ คงพานิช (2565); ภคพร เลิกนอก (2565) และทัศนีย์ มณีวรรณ (2564) และแนวคิดเรื่องการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน จันทร์จิรา เหล่าราช (2564); วชิระ บุญสาร (2564); ณัฐวุฒิ มนัสตรง (2566); จารุณี กุหลาบอ่ำ (2567); และนลกช เกตุพลสังข์ (2567) ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งหมด 12,654 คน จาก 437 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 370 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของโคเฮน (Cohen et.al, 2018, p. 206) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นภูมิ ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ และสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามสัดส่วนของประชากรให้ได้จำนวนตัวอย่างตามที่กำหนด

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร จำนวน 4 ด้าน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับของลิเคร์ท (Likert Scale) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.264 – 0.798

ตอนที่ 3 การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคร์ท (Likert Scale) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.425 – 0.788

แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.962

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 สร้างแบบสอบถามโดยการศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน เพื่อกำหนดกรอบการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดการวิจัย

2.2 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ในแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item – Objective Congruence Index: IOC) ที่คำนวณได้มากกว่า 0.5 ซึ่งทุกข้อได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

2.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสังประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.962

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจ จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยประสานกับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และลิงก์ (link) แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบ 370 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ คุณภาพความตรงของแบบสอบถาม การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	$(\bar{X})$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	(N = 370)	(N = 370)	
1. ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์	4.47	.65	มาก
2. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากร	4.54	.62	มากที่สุด
3. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.48	.64	มาก
4. ด้านการนิเทศการสอน	4.47	.61	มาก
รวม	**4.49**	**.587**	**มาก**

จากตาราง 1 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับพบว่า ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.54) รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.48) ด้านการนิเทศการสอน ($\bar{X}$ = 4.47) และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ($\bar{X}$ = 4.47)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน

การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	$(\bar{X})$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	(N = 370)	(N = 370)	
1. ด้านวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล	4.47	.61	มาก
2. ด้านสมรรถนะทางดิจิทัลของบุคลากร	4.37	.55	มาก
3. ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.23	.67	มาก
4. ด้านกระบวนการ	4.23	.67	มาก
รวม	**4.32**	**.54**	**มาก**

จากตาราง 2 พบว่า การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับพบว่า ด้านวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.47) รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะทางดิจิทัลของบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.37) ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.23) และด้านกระบวนการ ($\bar{X}$ = 4.23)

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน				
	ด้านวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล	ด้านยุทธศาสตร์ดิจิทัลของ	ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	ด้านบุคลากร	$Y_{(tot)}$
ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์	.701**	.415**	.518**	.523**	**.784****
ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	.659**	.427**	.502**	.511**	**.812****
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากร	.685**	.423**	.517**	.513**	**.934****
ด้านการนิเทศการสอน	.604**	.451**	.531**	.511**	**.921****
$X_{(tot)}$	**.937****	**.948****	**.943****	**.910****	**.657****

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 3 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X_{tot}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน (Y_{tot}) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (r = .657**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียนโดยรวม (Y_{tot}) มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับ พบว่า ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดและมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับสูง (r = .934**) รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการสอน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง (r = .921**) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง (r = .812**) และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง (r = .784**)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากร ด้านการนิเทศการสอน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีกระบวนทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีการนิเทศการสอนที่มุ่งพัฒนาศักยภาพครูเพื่อให้ครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนสูงสุดโดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมและ

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จรรยาบรรณวิชาชีพครู และเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพครู สอดคล้องกับปิยะณัฐ นันทการณ์ (2567, หน้า 888 – 889) ที่ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในสหวิทยาเขตบุญวาทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง ลำพูน พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย โดยสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานเพื่อให้ครูเกิดความรักและสามัคคี รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และสอดคล้องกับการพัฒนาครูตามแนวทางในการพัฒนาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2. การเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัลของบุคลากร ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านกระบวนการ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ด้านวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูยอมรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ และผู้บริหารยังจัดปัจจัยสนับสนุนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน โดยออกแบบให้ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ครูทุกคนมีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิระ บุญสาร (2564, หน้า 61) ที่ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่าการเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร อาจเนื่องมาจาก เทคโนโลยีดิจิทัลได้หลอมรวมเข้ากับการใช้ชีวิตประจำวันของคนมากขึ้น ส่งผลให้สถานศึกษามีการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเป็นองค์กรดิจิทัลได้เป็นอย่างดี รวมทั้งมีการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ ส่งผลให้ทั้งผู้บริหารและครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำทางวิชาการ ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากร และด้านการนิเทศการสอน ล้วนเป็นความสามารถของผู้บริหารในการบริหารจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล การเตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่ศตวรรษที่ 21 นั้นมีความจำเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ซึ่งงานวิชาการนั้นถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนในการขับเคลื่อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ต้องอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารจะต้องมองเห็นภาพในอนาคตเพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายของโรงเรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้น สอดคล้องกับไชยพร มะลิลา (2567, หน้า 1064 – 1066) ที่ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการวัฒนธรรมดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงองค์กรให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลให้สำเร็จได้นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว หากแต่สิ่งสำคัญที่ต้องมีควบคู่ไปคือ พฤติกรรมของคนในองค์กรที่จะสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ให้เกิดความยั่งยืนในองค์กรได้คือ การวางรากฐานแนวทางการบริหารจัดการให้เข้มแข็ง เพื่อให้ทุกภาคส่วนภายในองค์กรพร้อมรับและขับเคลื่อน

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแบบเกื้อหนุนกัน เป็นพลังผลักดันเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้องค์กรพัฒนาสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลได้สำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร พบว่า ด้านที่ยังต้องพัฒนา คือ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรสื่อสารสร้างความเข้าใจกับครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจของโรงเรียนในการจัดการศึกษา เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนร่วมกัน และมีการประเมินความก้าวหน้าของการนำวิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจสู่การปฏิบัติเป็นระยะ เพื่อติดตามและรับทราบถึงปัญหาในการหาแนวทางช่วยเหลือตลอดจนเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้โรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรภายในและบุคคลภายนอกรับทราบถึงความสำเร็จขององค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างการรับรู้และการตระหนักรู้เป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายขององค์กร

1.2 ผลการศึกษาการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านที่ยังต้องพัฒนาคือด้านกระบวนการ ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับกระบวนการเพราะหัวใจของกระบวนการคือบุคลากรในการขับเคลื่อนโรงเรียนไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลได้สำเร็จการเป็นองค์กรดิจิทัลนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งสำคัญที่องค์กรควรมีควบคู่ไปด้วยคือพฤติกรรมของคนในองค์กร การวางรากฐานกระบวนการบริหารให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ จะทำให้ทุกภาคส่วนในองค์กรเกิดการยอมรับและพร้อมขับเคลื่อนองค์กรแบบเกื้อหนุนกันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการเป็นองค์กรดิจิทัลที่ยั่งยืน

1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จึงควรมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากรและการนิเทศการสอนเพื่อเปลี่ยนผ่านโรงเรียนสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ผลการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร พบว่า ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และการนิเทศการสอนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ควรศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยและแนวทางการนิเทศแบบออนไลน์ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.2 ผลการศึกษาการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน พบว่า ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นควรศึกษาพัฒนานวัตกรรมการบริหารโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เช่น ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านสมรรถนะครู เป็นต้น

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เอกสารอ้างอิง

กิตติภพ ภวณัฐกุลธร. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. *สิกขา วารสารศึกษาศาสตร์, 10*(2), 47 – 58.

จารุณี กุหลาบอ่ำ, โสภนา สุดสมบูรณ์ และกุลชลี จงเจริญ. (2567). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 11*(6), 169 – 179.

จารุวรรณ แถวพันธ์, เตือนใจ มูลยะ, ธีรังกูร วรบำรุงกูล, เริงวิชญ์ นิลโคตร, วัยวุฒิ บุญลอย และอรุณเกียรติ จันทร์ส่งแสง. (2565). ภาวะผู้นำร่วมยุคดิจิทัลสู่ห้องเรียนแห่งอนาคต. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 18*(2), 111 – 123.

จันทร์จิรา เหลาราช. (2564). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปรับเปลี่ยนสู่องค์กรดิจิทัล. *วารสารสนเทศศาสตร์.* 39(4), 81 – 94.

ไชยพร มะลิลา, ละมุน รอดขวัญ และพิภพ วชังเงิน. (2567). การบริหารจัดการวัฒนธรรมดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, 7*(5), 1051 – 1071.

ณัฐกาญจน์ นุชประเสริฐ, ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง และขจรศักดิ์ ศิริมัย. (2567). กลยุทธ์การจัดการสารสนเทศสู่องค์กรดิจิทัล. *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 4*(4), 240 – 258.

ณัฐวุฒิ มนัสตรง, ภานุพงศ์ เยี่ยมยงวรรณ, กาญจนา บุญส่ง และเสนาะ กลิ่นงาม. (2566). การปรับเปลี่ยนองค์กรทางการศึกษาสู่ยุคดิจิทัลดิสรัปชั่น. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 8*(2), 99 – 108.

ทัศนีย์ มณีวรรณ, สุวิมล โพธิ์กลิ่น และ พงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2564). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยุคดิจิทัล. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. 9*(2), 591 – 604.

นลกช เกตุพลสังข์, โสภนา สุดสมบูรณ์ และสุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน, 6*(1), 47 – 59.

ปิยะณัฐ นันทการณ์, สาโรจน์ แก้วอุรุณ, สุดา เนตรสว่าง และธรรมรส โชติกุญชร. (2567). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในสหวิทยาเขตบุญวาทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง ลำพูน. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9*(1), 883 – 894.

ภคพร เลิกนอก และเอกราช โฆษิตพิมานเวช. (2565). องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น, 9*(2), 77 – 85.

วชิระ บุญสาร. (2564). *แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

แววมยุรา เนียมสา, สมาน ประวันโต และศศิรดา แพงไทย. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่ม 3. *วารสารเสฏฐวิทย์ปริทัศน์, 4*(1), 334 – 346.

ศศิธร บุตรเมือง, เฉลิมพล มีชัย และวีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย. (2567). องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษายุคเปลี่ยนผ่านดิจิทัล. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 7*(1), 174 – 193.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ และจิติมา วรรณศรี. (2566). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 11*(2), 478 – 482.

ศิริพรรณ คงพานิช, ทรงเดช สอนใจ และพนา จินดาศรี. (2565). แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(3), 283 – 296.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). *การแถลงข่าวผลการประเมิน PISA 2022*. https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21/

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. (2561 – 2580)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 – 2570*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักการศึกษา. (2564). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564 – 2569)*. กรุงเทพฯ: วันไฟน์เดย์ จำกัด.

_____. (2566). *รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2566. โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. กลุ่มงานแผนงานและสารสนเทศ, ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา, สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา, กรุงเทพฯ: สำนักการศึกษา.

Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research methods in education (8th ed.)*. New York: Routledge.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing (5th ed.)*. New York: Harper Collins.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร